

ли тіа союз сілата на-свята́го А́нха, амі́ за да прїе́мне Господь ѿсващеноиытѣ Дáры въ небесны-атъ своій жéртвеннику, и да іспрати намъ благо-дáть Свята́го А́нха, за да стáнатъ Дáритѣ на насъ дѣйстви́тельни къ прощеною грѣхъи спасе-нїю душъ нашихъ: Защо, каквото и Господь нашъ, когато бáше съ тѣлoто си на Свѣтатъ, на многѡ мýна не рачи да избави сволата милость и благо-дáть, защото вѣхъ недостойни: (Мат.о: Гл: Г. Ст: нї. Мар: Гл: Г. Ст: 5.) така и ѿсващеноиесто на-Святы́тѣ Дáры, макаръ да є предлбжено за січкитѣ, но не пользова січкитѣ, нёто січкитѣ ѿсваща́ва, амі тóкмъ онъя, който желáатъ ѿсващеноиесто, и ищатъ благодáть ѿ тѣхъ. В. Защо ніи многѡ пати въ ѹктеніитѣ ищемъ ѿ Господа Аггела мýрна, вѣрна наставника, храните́ла душъ и тѣлесъ нашихъ. С. Защо, макаръ да смы іѹще въ Крещеноиесто си прїали Аггела храните́ла, но той многѡ пати бы́ва заради грѣховѣтѣ ни недѣй-стви́теленъ, кога съ лошавытѣ си рабо́ты го ѿпаж-дамы ѿ сѣбе си: За това Священнико моби Гос-пода, да ни го харіже по-вѣче союз ісправленіесто на-нашіа жиботъ, за да баде: дѣйстви́теленъ намъ да ны покры́ва, да ны бáри, да ны пáзи, и да ны оуправля́ва въ пра́выяту пáть. В. Защо душма Священнико: И сподоби насъ Влады́ко со держнобеноиемъ не-ѡсвѣждёнии смѣти призыва́ти тебе небеснаго Бóга отца и глаголати; С. Защо то ніи на всакій часъ сграждамы тажки предъ Бóга, та за това не смы достойни да са назовá-вамы не тóкмъ синове Небеснаго отца, но нити раби: тогѡ раби са моби Священнико, да ны оуп-достой сама онъ да мъ речемъ отче нашъ. В. Как-во знаменъ това що си приклонавамы глаголятъ на Господа; С. Знаменъ та двойственнаго наше рабско вого слѹженїе: перво, защо Бóгъ ны є со-з-